

Παγκύπριος Μαθητικός Διαγωνισμός Ολοκαυτώματος 2022-2023 «Από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης στο άγνωστο - Το αύριο αυτών που επέζησαν».

1ο Βραβείο (Λυκειακός κύκλος)

Πυροβολισμοί...

Οι απελπισμένες φωνές της μητέρας μου
Και το χέρι της να απομακρύνεται σιγά σιγά
Δευτερόλεπτο με δευτερόλεπτο
Από το δικό μου

Η ελπίδα

Η ελπίδα πως θα αντικρύσω ξανά
Το πρόσωπό της
Πως θα είχα ξανά στα χέρια μου
Το πρόνομο
Ν' ακούω κάθε νύχτα το νανούρισμά της
Πως θα βρισκόμουν μια μέρα ξανά
Στην αγκαλιά της
Πόσο αφελής ήμουνα

Πόσο αγνή

Αγνή όπως θα έπρεπε να είναι
Κάθε παιδί
Ίσως σ' έναν άλλο κόσμο
Να παρέμενα παιδί
Σ' ένα κόσμο
Όπου η κακουχία, η απέχθεια, η αιμοδιψία του
Δεν θα μου ρουφούσε κάθε ίχνος αθωότητας
Που έρρεε μέσα μου

«Φύγε»

Είχε πει

«Τρέξε»

Πού να ήξερε

Πως χωρίς εκείνη
Δεν ήθελα να γλιτώσω
Να παραμείνω ζωντανή
Πως εκείνη ήταν ο μόνος άνθρωπος
Που μου προσέφερε

Αγάπη

Χωρίς αγάπη
Ένα τίποτα
Απλά μια ύπαρξη

Ποίημα: Ανδρέου Μαρία, A11

Τίτλος έργου «Κορίτσι με Μαντήλι Αμυγδαλιάς»

Στο έργο μας, απεικονίζεται ένα κορίτσι που κάνει τη δικιά του, τολμηρή πορεία, αντικατοπτρίζοντας το δύσβατο μονοπάτι σε κάθε νέο ξεκίνημα, με την ελπίδα ότι θα λυτρωθεί από τα δεινά των βασανιστηρίων που πέρασε, και, παραλληλίζοντάς την με την αμυγδαλιά (εξ ου και η διακόσμηση με άνθη αμυγδαλιάς στο μαντήλι) τολμώντας και αψηφώντας τον σκληρό καιρό, δίνει κουράγιο σε όλους εμάς να την ακολουθήσουμε. Πίσω της, μια στοίβα με αρκουδάκια, όμοια με τις στοίβες με τα προσωπικά αντικείμενα των κρατουμένων στα στρατόπεδα, συμβολίζει όλες τις παιδικές ψυχές που βασανίστηκαν τότε. Ένα αρκουδάκι διάφανο στην άκρη του μονοπατιού, αφιερωμένο στα παιδιά που χάθηκαν με την ευχή να μην πληγωθεί άλλη αθώα ψυχή.

Ανδρέου Μαρία , A11
Μαρκουλλή Κωνσταντίνα, A11

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Μαρία Αχιλλέως,
καθηγήτρια Τέχνης

2^ο Βραβείο (Λυκειακός κύκλος)

Στο φιλμάκι αντιπαραβάλλεται η ζωή ενός Γερμανού SS και του Εβραίου εικονογράφου Άρτι Σπίγκελμαν (Maus). Οι θύμησες του αμετανόητου Γερμανού, οι οποίες σκοπίμως συνοδεύονται από τη μουσική του αντισημίτη συνθέτη Ρίχαρντ Βάγκνερ, συγκρούονται με τις φοβίες του Άρτι που τον κυνηγούν από παιδί, εξαιτίας των όσων άκουγε στο σπίτι από τους γονείς του οι οποίοι έζησαν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Την αγωνία του Άρτι και του πατέρα του Βλάντεκ συνοδεύει η ορχηστρική μουσική του Στέφανου Κορκολή από τον Δίσκο «Ήλιος Θάνατος». Για μας ο ήλιος συμβολίζει τη φωτιά και τον θάνατο των Εβραίων, αλλά και την αχτίδα φωτός που φέρνει την Ελπίδα στις πονεμένες ψυχές τους. Θέλαμε να κλείσουμε το βίντεο όχι με την τιμωρία αλλά με τη συμφιλίωση Γερμανού και Εβραίου. Γι αυτό και η σβάστικα με τα χρόνια ξεθωριάζει και χάνεται αφού υπερिशύει το καλό και το δίκαιο. Η ιστορία μας τελειώνει με μουσική από το «Άσμα Ασμάτων» από την Μπαλάντα του Μαουτχάουζεν.

Ανδρέου Σπυρίδωνας, A21
Ανδρέου Σταύρος, A21
Καρακώστα Λουΐζα, A21

Νικολέττη Δέσποινα, A21
Προϊκιάκης Δημήτρης, A21

Υπεύθυνη καθηγήτρια : Χαρά Τοφαλλή, Φιλόλογος

1^ο Βραβείο (Γυμνασιακός κύκλος)

Λίγα λόγια από την τελετή βράβευσης

Καταρχήν καιρόμαστε πολύ που σας άρεσε η δημιουργία μας και σας ευχαριστούμε που μας επιλέξατε! Μέσα από αυτό τον διαγωνισμό μάθαμε και καταφέραμε πολλά. Μάθαμε την αλήθεια για τον κόσμο, συνειδητοποιήσαμε την αδικία που υπάρχει, γνωρίσαμε το Ολοκαύτωμα... Βλέποντας όλοι μαζί την ταινία “La vita e bella” συγκινηθήκαμε αλλά συνάμα γελάσαμε, προσπαθήσαμε να μπούμε στη θέση του μικρού Τζιοζέ, νιώσαμε τις ανησυχίες του... μα προπαντός, συνειδητοποιήσαμε τη δύναμη της αγάπης αλλά και τη δύναμη ψυχής που διαθέτει ο άνθρωπος. Φανταστήκαμε τη ζωή του μικρού Τζιοζέ μετά τον χαμό του πατέρα του, πώς μπορεί να ένιωθε επιστρέφοντας στο σπίτι χωρίς αυτόν, αλλά και μετά από χρόνια ποιες πιθανόν να ήταν οι σκέψεις και οι φόβοι του. Μέσα από την αφήγηση και το τραγούδι μας αποτυπώνουμε τα συναισθήματα ενός παιδιού που παλεύει να βγει στην επιφάνεια και να επιζήσει. Ο ήρωάς μας καταφέρνει να ξαναβρεί τον εαυτό του μόνον όταν συνειδητοποιεί το κακό που τον βρήκε, ταξιδεύοντας νοερά στο παρελθόν του, ζώντας ξανά τον ίδιο εφιάλτη που τελικά τον οδηγεί στη λύτρωση. Μέσα από το τραγούδι μας θελήσαμε δώσουμε και τη θετική πλευρά της ζωής. Με πυξίδα λοιπόν τη χαρά, πήραμε καράβι με πανιά και ταξιδέψαμε στην όμορφη τούτη ζωή που μοιάζει με ζωγραφιά κι είναι πανέμορφη σαν Γέλιο, λαμπερή σαν την Ελπίδα, άπιαστη σαν τη Λευτεριά. Σας ευχαριστούμε για την ευκαιρία που μας δώσατε να ζήσουμε τόσο όμορφες στιγμές και σας βεβαιώνουμε πως εμείς η νέα γενιά θα κάνουμε τα πάντα για να γίνει αυτός ο κόσμος καλύτερος!

Αντωνίου Μαρία Νάπα, Α01
Αντωνάτου Άννα, Α01
Γεωργίου Σπυρίδωνας, Γ01
Ηλία Καλυψώ, Γ01
Παπαδόπουλος Νέστορας, Γ01

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Χαρά Τοφαλλή, Φιλολόγος

